

Jeg fastholder det Standpunkt, jeg har, og jeg kan ikke begribe, at det kan være saa ubegribeligt for det ærede Medlem fra Rjøge. Det synes mig slet ikke at være usforstaaeligt, at man siger: Jeg træffer denne Afgjørelse idag; hvis der sker det og det imorgen, træffer jeg iovermorgen den og den Afgjørelse. Det forekommer mig ikke at være en Sag, der i allermindste Maade er usforklarlig, og jeg kan navnlig ikke sammenligne det paa den Maade, som han gjorde, at det vilde være aldeles, som man vilde sige: Jeg vil tage i Skoven idag, naar det bliver godt Veir paa Søndag. Jeg tror, det kan meget bedre udtrykkes paa den Maade, at hvis det bliver godt Veir paa Søndag, vil jeg tage i Skoven med de Herrer, men jeg vil ikke gaa i Vandet med dem idag.

Winther: Det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) udtalte det Ønske, at man dog huer iver vilde udtale sig bestemt om, hvad man mente om provisoriske Finantslove, og det paa en saadan Maade, at Andre kunde forstaa det, og han ønskede, at man vilde tage Mod til sig i saa Henseende. Der hører ikke meget Mod til at udtale sig derom, naar man allerede flere Gange her i Thinget bestemt har udtalt sin Modstand mod og Undertjendelse af provisoriske Finantslove. Der behøves altsaa slet ikke Mod dertil, og naar jeg nu udtaler dette, anser jeg det aldeles ikke for modigt. Det er Noget, som jeg har udtalt flere Gange her i Thinget. Det ærede Medlem taler om, at der er ingen Mening i at stemme for Flertallets Indstilling. Der vil jeg dog sige, at jeg kan ikke negte, at der er en Mening deri. Der er nemlig en Forskjel paa den Indstilling af det ærede Mindretal — jeg mener det Mindretal, som har fundet sin Forsvarer i det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) — og Flertallets, den nemlig, at han fritager Regeringen for at kunne drages til Ansvar for Rigsretten med Hensyn til Erstatning, naar han har lodet Regnskabet passere; medens paa den anden Side Flertallet holder Sagen i sin Helhed aaben for det Tilfælde, at man skulde komme til at ville anlegge Rigsretsstiftelse. Det er altsaa efter min Mening rigtigere, naar man tænker sig Mulighed for engang at kunne komme dertil. Nu kan jeg meget godt forstaa, at det ærede Medlem for Rjøge (Hørup) ikke lægger nogen Vægt derpaa, eftersom han udtalte, at han i den Grad var imod Rigsretsinstitutionen, at han endogsaa tilbød, hvis det blev foreslaaet at hæve den, da at ville stemme derfor. Jeg kan altsaa meget godt forstaa, at det da er ham ligegyldigt, om Ansvaaret, der skal gøres gjældende, er stort eller lidet, da han for sit Vedkommende aldeles ikke agter at appellere til Rigsretten. Nu ser jeg, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (Himesfab) tilbøds har gjort sin Afstemning af-

hængig af Spørgsmaalet, om man vil komme frem med en Rigsretsstiftelse eller ei; men man maa jo huske paa, at politiske Domstole kunne under forskellige politiske Omstændigheder komme til forskellige Resultater, og derfor kan jeg saa godt forstaa, at de, der maaste tænke sig, at der kunde komme et Omslag i de politiske Tilstande, holde denne Sag aaben og lade den staa saaledes, som Flertallet har ladet den henstaa. Saa er Intet afgjort; man siger blot, at man godkjender ikke dette Regnskab. Man har derved tillige gjort klart uden Omsvøb, at det er paa Grund af, at man misbilliger provisoriske Finantslove, saa at der aldeles ikke er nogen Taagethed i en Afstemning af den Art. Derfor skal jeg stemme for Flertallets Indstilling, idet jeg tror det rigtigst, at dette Spørgsmaal holdes aabent. Vi maa huske paa, at der kan komme nye Tilfælde af den Art, og da er der Intet til Ginder for, at man kan tage den ældre Sag op ved Siden af en anden, hvis en saadan fremtkommer. Jeg tror nu for mit Vedkommende at have tydelig nok udtalt, hvorledes jeg betragter provisoriske Finantslove, og jeg tror, at det faar et Udtryk ved at stemme for Flertallets Indstilling. Derfor skal jeg gjøre det.

Ordføreren (Alberti): Jeg stylder de to ærede Medlemmer af Udvalget, som have huer sin Mindretalsstilling, nogle Bemærkninger. Af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (Himesfab) blev det allerede i hans første Udtalelse fremstillet, som om Hovedtingen fra Flertallets Side skulde være Spørgsmaalet om Anklage mod Ministeriet for den provisoriske Finantslov, og som om vi vilde bortvende Blikket derfra. Jeg vedkjender mig ligefrem, at her er Hovedsagen slet ikke Spørgsmaalet om Anklage mod Ministeriet. Spørgsmaalet er her, hvorvidt der foreligger et saadant Regnskab for Finantsaaret 1877—78, som Grundlovens § 50 og Statsrevisorernes Instrux § 4 fordrer. Jeg henholder mig herom ikke blot til de tidligere Forhandlinger, men til Statsrevisorernes Betænkning, hvori det jo ligefrem siges, at der ikke kan være Tale om paa dette Grundlag at foreslaa Rigsretsanklage. Det var navnlig det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds, som strog under Forhandlingen i forrige Samling fremdrog, at nu var der gaaet saa lang Tid hen, siden den provisoriske Finantslov udkom, at det nu maatte være paa Tide at tage Beslutning om en Løstale, hvis den overhovedet skulde findes gyldig. Jeg svarede dengang ligesom nu, at jeg er rede til at underskrive et Forslag om Løstale mod Ministeriet. Forsaavidt det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) har blandet sig ind i Forhandlingen i Udvalget og navnlig gjort den Antydning, at det skulde være paa kvantsvis, at jeg udtalte mig om en Anklage mod Ministeriet,